

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0008 van 13 januari 2015
in de zaak 1314/0021/A/2/0050

In zake:

1. de heer **Albert VRANKEN**
2. mevrouw **Marie-Joanna BRABANTS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Rene VAN LEEUWEN en Reile BRAEKEN
kantoor houdende te 3650 Dilsen-Stokkem, Rijksweg 384
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer Tom LOOSE

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

mevrouw **Helga JANSSEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 6 september 2013 en geregulariseerd met aangetekende brieven van 21 oktober 2013 en 24 oktober 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 1 augustus 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Maasmechelen van 26 maart 2013, waarbij het tracé der wegen en de inlijving bij het openbaar domein van lot 15 van een aangevraagde verkaveling werd goedgekeurd, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3630 Maasmechelen, Eisdeweg zn. en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummers 1363A3, 1363Z2, 1367M, 1367N, 1367P en 1367R.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 9 december 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Reile BRAEKEN die verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer Tom LOOSE die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Joris GEBRUERS die loco advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw Helga JANSSEN verzoekt met een aangetekende brief van 27 januari 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 21 maart 2014 de tussenkomenende partij, die de aanvrager is van de verkavelingsvergunning, toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 5 mei 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient onder andere de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“het verkavelen van percelen in 14 loten”*.

Deze verkavelingsaanvraag heeft betrekking op de percelen gelegen te Maasmechelen, Eisdeweg en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummers 1363A3, 1363Z2, 1367M, 1367N, 1367P en 1367R.

De gemeenteraad van de gemeente Maasmechelen keurt op 26 maart 2013 het tracé van de wegen en de inlijving van gronden bij het openbaar domein goed.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen verleent op 12 april 2013 een verkavelingsvergunning aan onder andere de tussenkomenende partij.

De verzoekende partijen tekenen op 14 mei 2013 bij de verwerende partij administratief beroep aan tegen de beslissing van de gemeenteraad van Maasmechelen van 26 maart 2013.

Tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen van 12 april 2013 waarbij de verkavelingsvergunning wordt verleend, wordt er geen administratief beroep aangetekend.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 27 juni 2013 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 2 juli 2013 beslist de verwerende partij op 1 augustus 2013 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat inzake ruimtelijke ordening de deputatie als administratieve beroepsinstantie bevoegd is om te oordelen over aanvragen voor stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen, zoals bepaald in de VCRO;

dat de deputatie niet bevoegd is om als beroepsinstantie te oordelen over een gemeenteraadsbeslissing met betrekking tot de goedkeuring van het tracé der wegen of de inlijving bij het openbaar domein;

Overwegende dat het aangetekend schrijven d.d. 14 mei 2013 van advocaat René Van Leeuwen en de bijkomende handelingen die hierbij gesteld werden, zoals onder meer het betalen van de som van 62,50EUR, de procedure voor het instellen van een georganiseerd administratief beroep tegen een uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de aanvraag voor een stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning volgen;

dat in dit schrijven van advocaat René Van Leeuwen letterlijk het volgende wordt gesteld:

“...Verzoekers hebben hierbij de eer om beroep in te stellen tegen de goedkeuring tracé der wegen en inlijving openbaar domein verkaveling Janssen en Crab, Eisdenweg bij beslissing van het Gemeentebestuur Maasmechelen d.d. 26.03.2013...”;

Overwegende dat dit schrijven niet beschouwd kan worden als een ontvankelijk beroepsschrift volgens de bepalingen van art. 4.7.21. e.v. VCRO, gezien de door advocaat René Van Leeuwen bestreden beslissing van de gemeenteraad, namelijk de goedkeuring tracé der wegen en inlijving openbaar domein, niet gelijkgesteld kan worden met de uitdrukkelijke beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de aanvraag voor een verkavelingsvergunning;

Overwegende dat de beslissingsbevoegdheid van de gemeenteraad over de zaak van de wegen moet worden onderscheiden van de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om over de vergunningsaanvraag te beslissen;

Overwegende dat tegen een beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen het in art. 4.7.21. VCRO georganiseerde administratief beroep niet kan worden ingesteld; dat het besluit van de gemeenteraad over de zaak van de wegen niet als een voorbereidende beslissing ten aanzien van een latere vergunningsbeslissing kan worden beschouwd en rechtstreeks bij de Raad van State aanvechtbaar is;

dat, als de Raad van State het besluit van de gemeenteraad tot goedkeuring van de wegenis vernietigt, ook de wettigheid van de verkavelingsvergunning onherroepelijk is aangetast; dat door de vernietiging met terugwerkende kracht het besluit van de gemeenteraad geacht wordt nooit te zijn genomen; dat dit betekent dat de verkavelingsvergunning moet worden geacht te zijn afgegeven zonder voorafgaand besluit van de gemeenteraad over de wegen; dat uit het ontbreken van een voorafgaand besluit van de gemeenteraad de onbevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om over de verkavelingsaanvraag te beslissen, volgt (Zakboekje

Ruimtelijke Ordening 2013, Kluwer, p.549-551);

Gelet op artikel 1.§1., 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, waarin het volgende wordt bepaald:

“ART. 1. §1. Het beroepsschrift, bedoeld in artikel 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt gedagtekend en bevat:

...

2° de identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing;

....

De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.”

Overwegende dat het aangetekend schrijven d.d. 14 mei 2013 van advocaat René Van Leeuwen is gericht tegen de beslissing van het gemeentebestuur van Maasmechelen van 26 maart 2013 houdende goedkeuring tracé der wegen en inlijving openbaar domein; dat in dit schrijven nergens de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 12 april 2013 houdende de verlening van een voorwaardelijke verkavelingsvergunning wordt vermeld;

dat het in art. 4.7.21. VCRO georganiseerde administratief beroep niet kan worden ingesteld tegen een beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen en er geen identificatie is van een (andere) bestreden beslissing, hetgeen op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven;

Overwegende dat het beroep tegen de gemeenteraadsbeslissing d.d. 26 maart 2013 om bovenvermelde redenen onontvankelijk moet worden verklaard;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij en de tussenkomende partij werpen in hun uiteenzettingen op dat het beroep onontvankelijk is.

De verwerende partij haalt aan dat de Raad niet bevoegd is om het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen te bevelen de verkavelingsvergunning te weigeren. De Raad kan zich volgens de verwerende partij ook niet uitspreken over de beslissing van het college van burgemeester en schepenen aangezien deze laatste niet het voorwerp heeft uitgemaakt van de administratieve beroepsprocedure bij de verwerende partij.

De verzoekende partijen hebben volgens de verwerende partij in hun verzoekschrift bovendien geen enkel middel aangevoerd tegen de bestreden beslissing van 1 augustus 2013 waarbij het administratief beroep tegen de goedkeuringsbeslissing van 26 maart 2013 over het wegentracé onontvankelijk wordt. De aangehaalde grieven hebben enkel betrekking op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 12 april 2013 over de verkavelingsaanvraag. Aangezien het voorwerp van het beroep bij de Raad tegen een onontvankelijk verklaard administratief beroep volgens de vaste rechtspraak beperkt is tot de vraag of het administratief beroep terecht onontvankelijk werd verklaard en aangezien de verzoekende partijen het

onontvankelijk karakter van het administratief beroep niet bestrijden, is het huidige beroep volgens de verwerende partij dan ook onontvankelijk.

De tussenkomende partij werpt op dat het niet gaat om een vergunningsbeslissing die ter discussie wordt gesteld, maar om een goedkeuring door de gemeenteraad over het tracé van de wegen. De Raad heeft volgens de tussenkomende partij dan ook geen rechtsmacht om te oordelen over de beslissing van de verwerende partij waarbij het administratief beroep tegen het besluit van de gemeenteraad onontvankelijk wordt verklaard.

De tussenkomende partij wijst er verder nog op dat de verzoekende partijen enkel grieven uiten tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen waarbij voor de betrokken percelen een verkavelingsvergunning wordt verleend, en niet tegen het onontvankelijk verklaren van hun administratief beroep.

2.

De verzoekende partijen hebben in hun wederantwoordnota niet geantwoord op deze excepties.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen met de bestreden beslissing van 1 augustus 2013 onontvankelijk verklaard omdat zij zich niet bevoegd acht om als beroepsinstantie te oordelen over de aangevochten gemeenteraadsbeslissing tot goedkeuring van het wegentracé en inlijving bij het openbaar domein.

Een gemeenteraadsbeslissing tot goedkeuring van het wegentracé kan niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing, met name een beslissing betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning. De gemeenteraadsbeslissing is een autonoom besluit dat ook niet kan worden beschouwd als een voorbereidende (rechts)handeling ten aanzien van de latere (verkavelings)vergunningsbeslissing. Zij kan evenmin worden bestreden met de administratieve beroepsprocedure, zoals voorzien in artikel 4.7.21 e.v. van de VCRO.

2.

Conform artikel 4.8.2, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of bestuurlijke stilzwijgende beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Uit de memorie van toelichting blijkt dat het onontvankelijk verklaren door de deputatie van een administratief beroep in het kader van de vergunningsprocedure ook kan worden beschouwd als een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” (zie memorie van toelichting, Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

Het voorwerp van onderhavig beroep kan evenwel niet worden aangemerkt als een onontvankelijkheidsbeslissing die kadert binnen de **vergunningsprocedure**. De bij de Raad aangevochten beslissing is immers genomen in het raam van het administratief beroep gericht tegen de gemeenteraadsbeslissing van 26 maart 2013. Zoals reeds vastgesteld onder 1, kan deze gemeenteraadsbeslissing niet worden aangemerkt als een vergunningsbeslissing. Ook het onontvankelijk verklaren door de deputatie van het administratief beroep gericht tegen deze gemeenteraadsbeslissing kan niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid, 1° VCRO.

De Raad is dan ook niet bevoegd om te oordelen over het voorwerp van het ingestelde beroep.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Helga JANSSEN is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 13 januari 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van
Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS